

संस्कृतवर्षस्मृतिग्रन्थमाला-६

प्रधानसम्पादकः

प्रो० वेष्टि कुटुम्बशास्त्री

दूरे-तत्तीरे

('दूर-उंस पार' नामधेयस्य हिन्दीभाषया लिखितस्य मूल-
कविता-संग्रहस्य गीर्वाणवाण्या रूपान्तरानुवादः)

संस्कृत-अनुवादकः

डॉ० श्री त्रिविक्रम पति शर्मा

राष्ट्रियसंस्कृतसंस्थानम्

मानितविश्वविद्यालयः

नवदेहली

आमुखम्

अथ विदितचरमेवैतत् समेषां यत् युगाब्दः ५१०१ (१९९९-२०००)-
तमो वर्षः संस्कृतवर्षः इति भारतशासनेन समुद्घोषितः आसीत्। तदनुसारं
भारतशासनेन मानवसंसाधनविकासमन्त्रालयेन, राष्ट्रीयसंस्कृतसंस्थानेन
अन्याभिश्च विविधाभिः संस्थाभिः राष्ट्रेऽस्मिन् कोणे कोणे बहवः बहुविधाश्च
कार्यक्रमाः आयोजिताः अनुष्ठिता आसन्। ऐतिहासिकेन एतेन संस्कृत-
वर्षसमुद्घोषणेन संस्कृतज्ञानां संस्कृतप्रेमिणां संस्कृतबन्धूनां सामान्यजनानां
च हृदयेषु यथोचितं संस्कृतविषयकं पुनर्जागरणं समुद्भूत्। समग्रोऽपि
राष्ट्रपरिवारः संस्कृतविषयकैः भावनाप्रचयैः सम्पूरितः समुत्तेजितश्च आसीत्।

ऐतिहासिकीम् आनन्दसन्दोहदां तामिमां संस्कृतवर्षस्मृतिं चिरस्मरणीयां
विधातुं संस्कृतवर्षस्मृतिग्रन्थमाला इति नामा त्रिशतस्य ग्रन्थानां प्रकाशन-
पर्यवसाना काचित् महत्त्वशालिनी योजना राष्ट्रीयसंस्कृतसंस्थानेन स्वीकृता।
योजनायामस्याम् अद्य यावत् अप्रकाशितानां शतस्य पाण्डुलिपिग्रन्थानां
प्रकाशनम्, विविधासु भाषासु विरचितानां नैकशास्त्रसम्बद्धानाम् अभिनवानां
शतस्य ग्रन्थानां संस्कृते अनूद्य प्रकाशनम्, प्रान्तभाषासु प्रसिद्धानां विविध-
वाङ्मयप्रक्रियारूपाणां शतस्य ग्रन्थानां संस्कृते अनूद्य प्रकाशनं च सङ्कल्पितं
वर्तते। तत्र एतेषु तृतीयं सङ्कल्पं पुरस्कृत्य सञ्जीकृतमेनं ग्रन्थं सहृदयवाचकेभ्यः
समर्पयन् परमामोदमनुभवामि।

विद्वत्त्वं कवित्वं प्रशासकत्वं चेति गुणत्रितयेन विभूषिताः
अलहाबादविश्वविद्यालयस्य कुलपतयः श्रीमन्तः प्रो० हरिराजसिंहमहोदयाः
स्वहृदयान्तरालतः समुद्भूतभावनाप्रचयभरिताः हिन्दी-भाषानिबद्धकविताः ‘दूर
उस् पार’ इति ग्रन्थे समाकलयन्। मानवजीवनस्य विभिन्नदशां, वास्तविकताम्,
आदर्शताम्, अनुभूतीः च स्फोरयन्त्यः ताः कविताः एकस्य वैज्ञानिकस्य
सिंहमहोदयस्य कलात्मककविताविशेषे विद्यमानं नैपुण्यं निरूपयन्ति।
कवितास्ताः आस्वाद्य तन्माधुर्यम् इतरेभ्योऽपि संस्कृतज्ञेभ्यः दित्सन्तः डा०
श्री त्रिविक्रमपतिशर्ममहोदयाः तदनुवादकरणाय स्वयंस्फूर्तिमलभन्त्।

विषयानुक्रमणिका

शुभ सन्देश	<i>iii</i>	कुरु मूलतो विनष्टान्	४७
आमुखम्	<i>v</i>	के वा ते	४८
समर्प्यतेऽनूदितकाव्यग्रन्थः	<i>vii</i>	मानवः	४९
अनुवादकस्य वक्तव्यम्	४	मित्रताया दीपकः	५०
नमनं मे स्वीकुरु	२१	एकान्ते स्थातव्यं मया	५१
दिवसः समागतः	२२	कस्मादपि न भयभीतास्ते	५३
अत्यद्गृहतः स्वप्नः	२३	शून्यहस्तता	५४
दिनान्यागमिष्यन्ति यास्यन्ति च	२४	अतिव्यस्तो मार्गेऽयम्	५५
यदा ह्योऽस्तंगन्तुमुद्यतो रविः	२६	स्वनिलयाय निमन्त्रणम्	५६
पश्य! पादौ प्रचलतः	२७	बाष्पयान-शिविका	५७
किं वदिष्यान्यहं त्वाम्	२८	अलकनन्दा	५९
इयं ममैकाकिता	२९	नाम तथा निवासस्थानं	६१
आगमिष्यति दिनकरो नवीनः	३०	परिवर्तनम्	६२
कीदृशी रीतिरियम्?	३१	गंगादर्शनम्	६३
पथि त्वरय मे गतिम्	३२	को वा केनाऽभिज्ञातः	६४
आयाहि वसन्त!	३३	शब्दातीतम्	६५
कथं विस्मरिष्यामि तानि		वद, कस्त्वं	६६
स्मरणीयानि	३४	प्रयासः	६७
आहूयिष्यामि त्वां कदा?	३६	प्रेमधर्मः	६७
अये! समागतोऽसौ दिवसः	३७	तथा राज्यमेकम्	६८
अवतर	३८	उपासना	६९
इयमेव सा नगरी-इलाहाबाद	३९	केन प्रदत्तः	७०
प्रणामोऽयं मे	४०	सखा	७१
महाकुम्घः	४१	किंभूतं स्याद् गृहं मे	७२
प्रदत्तं त्वया संबलम्	४३	मिलामो वयम्	७३
उदासीनता	४४	जीवित आसम्	७३
कोऽसौ	४५	के वा सन्त्येतादृशा:	७४
त्वत्रीत्या यत् परिणतफला		मूलभित्ति प्रस्तरम्	७४
ह्यात्मविश्वासशक्तिः	४६	सुदूरे तत्तीरे	७५

स्वापयन्ती दृश्येत
तन्मयतया गायन्ती च
किमपि लोकगीतम्
दोलयन्ती वालदोलिकाम् ॥” (दृश्यम्)

अनुरागस्य पवित्रतां तथा विशिष्टगुणवत्तामधिवृत्य
ललितमधुरभावनायाः समाहारः समुपस्थितः “मिलामो वयम्” कवितायाम्—

“अमूल्यानुरागो भवेन्मानवीयः
न हि क्रीणितव्यो धनेनैव एषः
न वा शक्यते दातुमस्य स्वमूल्यम्
सदा सात्त्विकोऽयं सदा दिव्यदिव्यः
X X X
अनेनैव कारुण्यभावो हि जातः
अनेनैव मिष्ठं भवेन्मातृदुर्घम्
अनेनैव पुष्टैर्वनं शोभमानम्
नवीनैर्वयं मित्रजातैर्मिलामः ॥”

कविवराणां हहेशे संजायते काचिद्वसन्नता संसारस्यास्यानुभूय
विपरीतरीतिम्। “कीदृशी रीतिरियम्” स्पष्टीकरोत्येवंविधां मनोदशाम् ।

“शरीरमुज्ज्वलं परं मलिनं तु मनः
इहलोकस्य कीदृशी रीतिरियम् ?
को वाऽत्र सर्मर्थः समर्पयितुम्
शुद्धां प्रीतिं निःस्वार्थपराम् ?
X X X

गतानुगतिकपथेनैव चलति यानम्
पन्थाः प्राचीनः पथिकस्तु मूर्खः
नवपथमनुसृत्य हि प्रचलन्ति
कविः सिंहः सुपुत्रश्च केवलम् ॥”

अनेन कथनेन कविदृष्टिरुदारतायाः पूर्णस्वार्थत्यागस्य च पक्षधरा
इति विशदीकृतम् ।

